

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **E. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 963/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2022, č. j. OAM-899/LE-BE02-BE02-PS-2023, v řízení o kasační stížnosti **Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra**, se sídlem Lhotecká 559/7, Praha 12, proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2023, č. j. 49 A 3/2023-34, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze uložil Správě uprchlických zařízení Ministerstva vnitra (dále jen „stěžovatelka“) pořádkovou pokutu ve výši 1 000 Kč. Krajský soud v usnesení označeném v záhlaví uvedl, že stěžovatelka neuposlechla jeho výzvy, neboť neposkytla vyžádanou součinnost při doručování rozsudku žalobkyni ve smyslu § 42 odst. 1 věty poslední zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

[2] Stěžovatelka podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž požádala o přiznání odkladného účinku. Uvedla, že nucené uhrazení pořádkové pokuty by pro ni znamenalo majetkovou újmu, která je nepoměrně větší ve srovnání s újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, bude-li odkladný účinek přiznán. Újmu spatřuje stěžovatelka zejména ve zvyšování pořádkové pokuty o úrok z prodlení vzhledem k průměrné délce řízení u Nejvyššího správního soudu (NSS). Jediným subjektem dotčeným případným přiznáním odkladného účinku bude krajský soud, jemuž bude odeprána možnost vymáhat uvedenou částku. Přiznání odkladného účinku by se nedotklo práv třetích osob a nebylo by v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užívají přiměřeně. NSS při rozhodování

o odkladném účinku kasační stížnosti zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., tj. 1. výraznou disproportionálnost újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2. absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Pokud je navrhovatelem žalovaný správní orgán, může jeho újma spočívat pouze v ohrožení důležitého veřejného zájmu (usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 27). Břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně naplnění těchto podmínek nese navrhovatel.

[4] Podle NSS nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny. Soud si je vědom toho, že otázka, zda a v jaké míře je stěžovatelka správním orgánem, resp. „státním orgánem“ ve smyslu § 42 odst. 1 věty poslední s. ř. s., může být v této věci předmětem meritorního posouzení. Zároveň však má NSS za to, že kasační stížnosti nemůže být odkladný účinek přiznán bez ohledu na výsledek tohoto posouzení.

[5] Uložení povinnosti uhradit částku 1 000 Kč lze v obecné rovině považovat za velmi bagatelní újmu. V daném případě také nepřipadá v úvahu újma vzniklá jiným osobám. NSS však shledal, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Smyslem institutu pořádkové pokuty je mimo jiné zajistit hladký průběh soudního řízení a ochranu veřejné autority, kterou soud zastává (rozsudky NSS ze dne 19. 1. 2005, č. j. 3 Ads 57/2003-79, či ze dne 7. 10. 2009, č. j. 6 Ads 41/2008-67, č. 2016/2010 Sb. NSS). Je obecně uznávaným závěrem, že efektivita sankce s plynutím času výrazně klesá (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 1996, sp. zn. 2 Tzn 90/96).

[7] NSS se nedomnívá, že by zcela minimální újma, kterou pro stěžovatelku pořádková pokuta představuje, převažovala v tomto případě nad zájmem na účinném prosazování účelu pořádkové pokuty, který by byl přiznáním odkladného účinku relativizován.

[8] NSS taktéž poukazuje na nepřiléhavost stěžovatelčiny námitky, která spatřuje těžiště újmy ve vzniku úroků z prodlení po dobu řízení o kasační stížnosti. Takový následek není bezprostředně způsoben rozhodnutím, jehož účinky stěžovatelka požaduje odložit, nýbrž by si jej přivodila sama stěžovatelka svým protiprávním jednáním, tedy včasným nesplněním povinnosti uložené pravomocným usnesením soudu. Úroky z prodlení by nevznikly, pokud by stěžovatelka svou povinnost včas splnila. V případě úspěchu v řízení o kasační stížnosti by jí příslušná částka byla vrácena [§ 155b odst. 4 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád]. Z ničeho ani neplyne, že by úhrada částky 1 000 Kč mohla nějakým způsobem ohrozit stěžovatelčinu činnost.

[9] NSS tedy kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Dodává, že tímto rozhodnutím nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku není meritorním rozhodnutím a nevytváří překážku věci rozhodnuté.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2023

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu